

Maandag 22 mei 1916.

Hercuul kwam weder om onderstand en voordat ze boven gelaten werd, hoorde ik een kort gesprek tusschen haar en de meid in de gang.

"Ge zijt een dwaze alzo armoe te willen lijden. Doe als een ander, werk ook voor de Duitschers!" Het antwoord verstond ik niet.

Mijn meid, Suzanne! Ook wankelmoedig, ook het pad van goed of kwaad bijster, Suzanne, alzo een haantje-pik, als het vaderlandsliefde gold. Helaas! nu raadt ze zelve afbreuk daarvan aan!

Doodschieten, doodschieten voor spioneering. Op 8sten dezer drie van Brugge, op 10den drie van Gent, waaronder een wisselaar. Moedig hielden ze zich, zingend reden ze, naar de strafplaats.

De oorlog is een braakliggend veld. Daar tiert het onkruid van de lafheid welig voort; daar schieten venijnige paddestoelen onvoorziens uit den grond; doch daar ook kiemt, groeit en bloeit — als door een feeënroede gewekt — de heldenmoed in al zijn glorie op!...

Het Posthotel is gesloten, omdat er zich typhusgevallen hebben voorgedaan. Het werd steeds druk bezocht door de overheden.

Virginie **LOVELING** (« *In oorlogsnood* »)